

عنوان مقاله:

کنکاشی پیرامون انواع «نگرش ها» در باب «تعامل جهانی»؛ با تاکید بر برنامه های توسعه ج.ا.ایران

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

حسین قریب

خلاصه مقاله:

در عصر جهانی شدن، نمی توان واحد سیاسی سرزمینی را در نظر داشت که فاقد تعامل جهانی باشد. هرگاه واحد مزبور دارای ظرفیت های قابل توجه باشد، ضرورت و لزوم تعامل جهانی بیش از پیش می گردد. ج.ا.ایران که دارای ظرفیت ها و قابلیت ها و امکانات اساسی است، باید دارای تعامل جهانی قابل قبولی باشد. هر چند که این ضرورت در اسناد بالادستی نظام مورد تاکید فراوانی بوده است، لکن عملکردها دارای وضعیت متعارض با اهداف و سیاستگذاری ها می باشد. در این مقاله در پی تبیین رمز شکاف بین اهداف و عملکردها در خصوص تعامل مثبت جهانی می باشیم. نگارنده بر این اعتقاد است که ریشه اصلی کاستی های مربوطه به نوع نگرش نخبگان سیاسی در خصوص ماهیت نظام بین المللی و محیط جهانی بازگشت دارد و این امر کیفیت تعامل جهانی را تحت تاثیر خود قرار داده است. از سوی دیگر ابهام و دغدغه نخبگان سیاسی نسبت به مرزهای خاکستری گزینه های متفاوت ارتباطی، روند ناپایداری را در نحوه و کیفیت تعامل جهانی داده است که محتاج بازنگری می باشد.

کلمات کلیدی:

انواع نگرش، گزینه های ارتباطی، تعامل جهانی، مزیت سازی، قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292237>

